

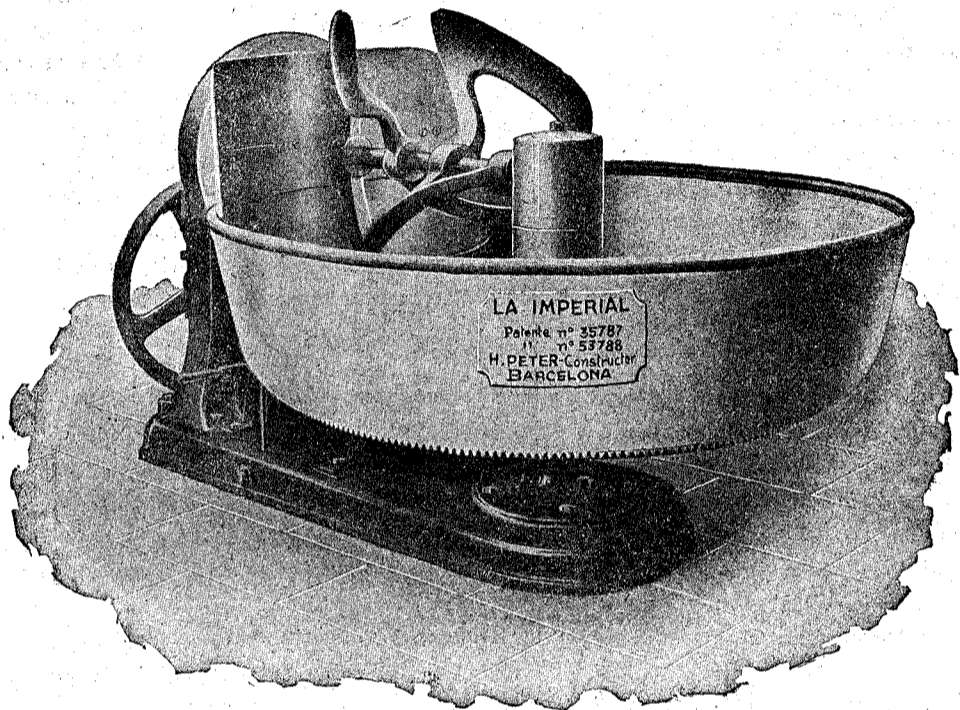
EL VALLÈS NOU

Periodic Regionalista

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 ESPANYA, trimestre. 1'50 Ptes.
 Número corrent, 10 céntims

Redacció i Administració:
 SANTA ELISABET N.º 6.

Anuncis a preus convencionals
 No s'admeten escrits sense firma

ÚNICA AMASADORA QUE NO ENROLLA LA MASA

Amasadoras mecánicas
: H. PÉTER :

Mas de 1000 amasadoras
 funcionando

- - - 8 DIPLOMAS DE HONOR
 EN 5 AÑOS - - - - -

REPRESENTANTE para Granollers y comarca:
D. Rafael Prades
 (Armeria)
 - GRANOLLERS -

== La Agrícola Espanyola ==

Societat anònima de Segurs reunits, a cotisació fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d'Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscrit, 1.000.000 de Ptas. - Capital desemborsat, 325.000 Ptas.

Opera en els rams següents: **SEGUR** de cullites contra la pedregada. - **SEGUR** contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de tocinos i cabres. - Representant a **GRANOLLERS**: **Joan Piguillém** Plassa de la Constitució, 31. - Autoritzat per la Comissaria General de Seguros.

La política i l'administració

Si'ls que formen part d'un Ajuntament tinguessin sempre present que al anar allí hi van sols per a administrar els bens comunals i res mes que per a administrar, no s'entretindrien a jugar a diputats fent discursos de galeria sempre buits de tot fondo pràctic, donant moltes vegades mes importancia i extensió a discussions personals i d'amor propi, i d'ordre politic que poden interessar a élls o a llur partit, pero nó i de cap manera al poble baix el punt de vista administratiu.

Trobém fins a cert punt relativament

lógic que 'ls diferents grupos politics que integran una població i encare sols per la representació i per la importancia que aixó'ls dona, procurin portar gent de la seva al municipi, pero enteném que al ser allí tots els diferents elements politics que constitueixen el Concell, deuen deixar de banda llur bandera per a fer administració, aunant uns i altres sos esforços i treballs a fi de cumplir el fi primordial del càrrec que se'ls ha conferit, estudiant amb interés i carinyo els assumptes que's porten a sa resolució, resolentlos de comú acort en ares de la bona administració en bé del poble, i si en algún se inicia alguna discrepancia de criteri com pot succeir amb tota bona fé, ja que no sempre tot hom veu les coses baix el mateix punt

de vista, estudiarlo freda i serenament avants de resoldrer, resolentlo després amb independència i sols mirant al bé del poble sens lligám politic de cap classe, que a tant no deu arribar mai la dependència política que anuli el criteri individual en assumptes purament administratius, per a obligar a acceptar sempre el modo de pensar de determinat quefe politic, sino que deu deixar en la part purament administrativa completa independència per a que'l regidor resolgui i voti segons sa propia conciencia i segons cregui bó o dolent lo que's proposa per als interessos de sos administrats.

No trobém lógic ni encertat que en l'administració d'una localitat se fassi lo contrari de lo que's pensa per raó de la disciplina política, aixó es a nostre entendre una de les mes grans aberracions, que resulta molt ridícula quan fora del Consistori's demostra un criteri contrari a lo dit o votat dins, excusantse amb que encar que no's pensi aixís s'hagut de votar per disciplina política.

Enteném que no deu ser aixís porque aixó já no es disciplina ni dependència, aixó es esclavitut, i la política no deu

esclavitzar fins al punt d'anular la voluntat, les iniciatives i'l criteri propi en qüestions d'administració; la disciplina política no pot arribar a fer acceptar a ulls clucs en la administració dels bens comunals el criteri d'un quefe polític que a voltes pot ser molt equivocac.

Per aixó enteném que en les corporacions parament administratives com son els Ajuntaments, per mes que hi hagi diferents grupos polítics, al tractar de fer administració han de quedar aquesos tant disfumats, que les majories o minorfes deurien surgir en cada assumpte, filles no del partit polític, sino del criteri que cada un un cop estudiada una qüestió s'en formi, mirant mes a la cosa que's tracta que a la persona de qui hagi sortit la iniciativa.

¿On aniríam a parar amb el criteri contrari? Si sempre 'ls blancs han de combatrer tota iniciativa que ve dels rojos i els rojos tota iniciativa dels blancs, sentaríam el criteri de que cada grupo cau en l'absurde de creurer que no mes qui está afiliat a son partit polític pot tenir iniciatives bones i laudables en profit de la població i dels bens comunals que tots tenen encarregats; essent aixís que havém de reconeixer que en tots els partits hi ha persones meritíssimes i capasses de grans iniciatives encar que alguna volta poden equivocarse.

No pot ni deus la política anar fins a tal punt lligada amb l'administració de les poblacions. Moltes voltes havém tret l'exemple del propietari quals administradors en lloc de trevellar en profit dels interessos que'ls hi son encomanats s'entretinguessin en ferse mútuament la traveta per rancunies personals, que acabarian per arruinar la casa que havían de fer creixer administrantla bé.

Doncs aixó es lo que passa en Ajuntaments que com en el nostre, 's preocupan mes sos regidors de fer política perdent el temps en discussions estérils, i encadenats a la voluntat de son quefe, sens estudiar els assumptes d'administració, els resolen sens criteri propi i si sols per disciplina política, per aquesta raó passen coses i's prenen acorts; com la sobtada retirada per part de la majoria, i a pesar del modo de pensar d'alguns d'ella, de les comissions municipals, interrompent aixís en perjudici del poble pel qual deuen vetllar, la marxa regular de l'administració comunal sols per a satisfer un punt d'amor propi. Com la migrada solució que contra la conveniència de Granollers se tracta de donar al assumpte del col·legi de segona ensenyansa per a cumplir pactes polítics. Com l'efecte de Galería que's proposá fer, enlluernant als incautes amb la aparatosa demanda de teléfono amparantse amb la llei de 1909, que sols dona dret a unir la Casa de la Vila amb Telégrafos. Com, creientse qu'es jugar i fer broma l'administrar un poble, tenir

la frescura de proposar un empréstit de 70.000 pessetes al 3 per cent i amortizable en 50 anys, cosa que alguns dels mateixos que ho votaren diuen que no deuen pendrer en serio, i tantes altres coses que sens estudiarles passen avant.

¿I que'ls regidors de la majoria per disciplina política hagin de votar tot aixó! ¿No es ridícul?

Podrá fer riurer a alguns, pero'l poble te que plorarho.

Al entorn d'en Maura

L'hi está passant al expresident del Concell de Ministres D. Antoni Maura, una de les coses mes inexplicables que l'hi puguin passar a un polític.

Se manté contra d'ell un «veto» iniciat per els partits radicals, confirmat per el partit romanonista i consentit per el datisme apesar de que la conjunció republicana-socialista per boca del seu quefe Sr. Salvatella, ha dit amb el general aplaudiment de tots els diputats, que'l Sr. Maura es un home de condicions intelctuals i morals extraordinaries, i apesar de que l'actual Ministeri s'ha fet solidari de la conducta del esmentat senyor amb ocasió de la setmana trágica

Altre sí, fa encare mes estranya la persistència del «veto» la circumstancia, certament no ben favorable a la conseqüència del Sr. Maura de que ell sostingué en el present moment amb referencia al conflicte nort-africá, principal preocupació d'avui i motiu i ocasió avans, dels successos de 1909, un criteri mes conforme que el del govern, amb el de les mateixes minories que tant combateren al senyor Maura.

Si es aquest un home, ilustradíssim i de probada rectitut moral com reconeixen els republicans, i no es d'ell exclusiva la responsabilitat de la política seguida en la anterior etapa conservadora ¿com pot explicarse que, no obstant una major coincidència dels partits dits avençats amb en Maura que amb en Dato, siguin tolerants respecte d'aquest últim els mateixos que's mostren intransigents amb el primer?

Encare hi ha una altre circumstancia mes extraordinaria. Després del discurs del expresident, de les ambigüetats del Sr. Lacierva, queda corroborada i refrendada per en Maura la campanya que ja de temps realitza el Sr. Ossorio i Gallardo, qui te per al seu quefe una incondicionalitat que'l Sr. Lacierva l'hi nega. Portentosa paradoxa porque l'exministre de la Governació ho era durant la setmana trágica i va serho fins a la caiguda de'n Maura, mentres que l'Ossorio va deixar de intervenir activament en la direcció política, desde que va dimitir o's va veurer obligat a dimitir el Govern Civil de Barcelona al iniciarse els successos famosos.

Creia el Sr. Ossorio que sense una situació de forsa, i amb aquella sola que normalment está al servei de les autoritats civils, podria conjurar el greu conflicte. En canvi el Sr. Lacierva va propenir a la declaració del estat de guerra, va escampar arreu d'Espanya la trista habilitat de concitar infundades animatversions contra Catalunya dient que'l moviment revolucionari era separatista, va «liarse la manta a la cabeza» com indicant la inminencia de la seva inconfessada dictadura personal, i va constituirse en agent motor i director de la re-

pressió. Encarnació i continuació del Sr. Lacierva va ser el seu incondicional Sr. Crespo Azorin, governador de Barcelona, totalment inepte per a un càrrec de tanta importancia, no ja sols en moments difícilíssims com varen serho els subsegüents de la setmana trágica, sino també en temps normals.

En Maura va equivocarse en el periodo precursor de la setmana trágica. En Maura va equivocarse en la general i difusa repressió ulterior, no porque's condemnés i no s'indultés al tristement célebre Ferrer, sino porque va generalitzar la repressió en tal forma que la mateixa Catalunya indefensa que va sufrir els horrors de la setmana trágica i l'afront de la invenció del Sr. Lacierva, va sufrir també el dolor d'una repressió desorientada, que mantenía en la intranquilítat a tots o casi tots els pobles de Catalunya.

Entretant els revolucionaris de fora d'aquesta terra que no varen ferne quan els successos i que potser varen aplaudir per odi a tot lo nostre les imprudents paraules d'en Lacierva, varen mantenirse muts sense auxiliar a les víctimes inominades de la repressió. Pero quan va sorgir un nom el d'en Ferrer, qual trista personalitat tan pobrement havia calificat en Salillas, mes tart diputat radical, aleshores, varen sentirse protest. I ris i varen donar calor a una campanya que havia de portar pertorbacions a casa nostra.

Diu en Maura: en 1909 era precís descongestionar i assegurar les plaçes africanes que històricament posseim, pero no puc aplaudir l'actual campanya, que es d'invasions.

Diuen els republicans: en Maura es un home digne de tots els respectes, l'actual campanya no pot continuar.

Diu el govern: som solidaris de la conducta d'en Maura al 1909, i ha de continuar la campanya al Marroc.

I'ls republicans toleran aquest govern i posan el «veto» contra en Maura. ¿Que es lo que fá nosa? ¿En Maura, la seva política, o la seva rectitut moral?

Uns senyors que tot ho saben.—Tenim en nostra vila certs subjectes, que's diuen periodistes, que s'alaben de saberho tot i no obstant fan preguntes sobre coses de que ells mateixos diuen: *Estamos bien enterados del asunto. Que le conste.*

Quan tot se sab les preguntes hi son de sobres. Quan el que pregunta ja diu qu'está ben enterat, es inútil respondrerli res.

Pero permetin aquestos senyors que tot ho saben, un concell: quan s'está *bien enterado del asunto* i's vol portar al públic lo mes serio, lo mes correcte, lo mes formal i fins lo mes lógic, es en lloc de tractar l'assumpte que motiva la campanya amb un «*sui generis*» *tendencioso*, parlar clar, ben clar, sense negrors ni ombres per a que sá-piga la veritat tothom, ilustrant de bona fé al públic, i si's volen fer preguntes deuen anar mes ben orientats; ja que com d'fuen están tan ben enterats, haurían de sapiguer que debían dirigirse no al senyor Serra i Dachs, que sols es secretari desde mitjans de Janer i qui encare no s'ha volgut ferse oficialment càrrec dels llibres que se li entregaren a últims de Mars, sino al seu antecessor Sr. Francisco Torras, que fou qui portá'ls llibres i fou secretari durant el bieni de 1912-1913 que es sobre'l que versa la discussió.

Les coses series duen tractarse seriament i no se'n surt amb quatre *chulaperias* i unes quantes frases de gust duptós, però hi ha qui no sap fer altre cosa, com hi ha qui's tira al gorc per fer broma sens preveure que a voltes es difícil de sortir-ne. ¡Que hi farem si es aixís!

—Camiseria Puig. Pelayo, 32, Barcelona, Inmens assortit en corbates.

Ajuntament

A un quart de 10 del vespre començà la sessió ordinària de 1.ª convocatoria celebrada el dia 10 per l'Ajuntament, presidint l'Alcalde Sr. Tardá i assistint-hi'ls regidors Srs. Torras, Vila, Riera, Robert, Pujol, Pagés, Raich i Barbany.

Llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior, se dona compte d'una comunicació del farmacèutic Sr. Comas, i el Sr. Torras proposa la rectificació d'un acort, pres a instancies d'ell mateix, en el sentit de que la relació dels serveis prestats p'els metges i apotecaris s'els hi exigeixi desde 1er de Juny. Aixís s'acorda.

El Sr. Torras prega al Consistori la seva adhesió a les conclusions de l'Assamblea d'Ajuntaments celebrada al Palau de la Generalitat i que's demani al Diputat pel districte que les apoi. També proposa la subscripció per 10 col·leccions de les obres complertes de Mossen Cinto. Queda acordat.

Al preguntar l'Alcaldia si s'aprobava el Reglament del Hospital Assil què quedà sobre la taula en la sessió anterior a proposta del Sr. Torras, aquest entenent que alguns de llurs articles han d'esser objecte de modificació, car no està conforme amb el seu esperit, sol·licita que no s'aprovi fins que, com a individu de la junta d'aquell benèfic establiment, n'hagi parlat amb els seus companys i procurat convence'ls. El Sr. Riera, extranyadíssim, s'oposa al desig del Sr. Torras i explica l'entrebanc que per a la gestió de dita Junta significaria l'atendre'l, sobretot havent-se demostrat per algunes deficiències que'l Sr. Torras no ignora, la necessitat d'aprovar-se'l nou Reglament, amb el qual se mostrarà conforme la ponència de tinent d'Alcalde nombrada per a son estudi, i li prega que digui quins articles creu que han d'esser modificats. El Sr. Torras s'hi resisteix insistint en que torni a la Junta del Hospital dit projecte de Reglament per a poder-hi fer les observacions que judiqui convenientes. Els Srs. Tardá i Pujol son del parer de deixar-ho per a la vinenta sessió, i el senyor Robert, que es un dels ponents que no trobà cap inconvenient en que s'aprovés, s'excusa i vota com els demés regidors de la majoria amb el senyor Torras. Ho fan en contra En Tardá, Riera i Vila.

Se llegeix l'estat de distribució de fondos del mes actual, i no trobant-la conforme'l Consistori, s'acorda retornarla a Comptaduria per a la seva rectificació.

Després de llarga estona de discutir-ho, s'acorda passi a la C. d'H. una nota de reclamacions per baixes del padró sobre carruatges.

El Sr. Pagés pregunta si s'ha de treure'l pal de l'electricitat que hi ha a la acera del carrer de la Palma. L'Alcalde li diu que n'ha donat ordre.

El Sr. Robert demana que's desestimi la proposició que presentà la majoria en passades sessions per a l'instal·lació del servei telefònic, perquè millor informat avui entent que la llei que retreien no es d'aplicació en aquesta vila. El Sr. Riera fa un xic

de broma per l'aparato amb que fou presentada aquella proposició que ha resultat una planxa i opina que ja que la majoria allavors s'equivocà correspon a la mateixa trobar una solució que resolgui tan trascendental problema. El Sr. Torras, escamat, potser, i no volguent caurer altra vegada en ridícul, diu que abans de tornar a tractar aqueix assumpte vol estudiar-s'ho be i li sembla que s'hauria de nomenar una Comissió de la que formés part el Sr. Riera, el qual declinà humorísticament aital honor boi cedint a la majoria tota la gloria que pogués correspondre-li. Per fi s'acorda que passi a estudi d'una Comissió formada per 3 regidors de la majoria i un de la minoria.

L'Alcalde fa avinent que'l Director del Col·legi del Sagrat Cor Sr. Garcia Sala, li ha dit que haviat designarà un nou professor en lloc de Mossen Orfila, i mentres tant, com que necessita quartos per que te d'acompanyar a uns nois a Girona, demana que n'hi dongui l'Ajuntament.

En Robert es del parer de no donar-n'hi cap fins qu'estigui definitivament resolta la qüestió. En Pujol pregunta al Alcalde qui l'ha autoritzat per a firmar el contracte que encare no s'ha llegit als regidors, contestant li que ho ha fet en virtut d'acort del Ajuntament i amb arreglo a un concurs anunciat en el B. O. de la Provincia. El Sr. Torras diu que estant conformes les clàusules del contracte amb les bases del concurs no hi pot tenir-hi res que dir el Consistori i que l'únic que an ell li desplaun un xic es que s'hagi fet el susdit contracte per 5 anys.

El Sr. Riera's plany de que després de tan temps de parlar del mateix assumpte encare els regidors no s'hagin format un criteri exacte. Assegura que'l Sr. Garcia està exposat a lo que resolgui la Junta municipal de Vocals i recorda que quant temps enrera's tractà de concedir la 2.ª ensenyansa als frares del Convent de Montserrat va tenir el sentiment d'escoltar de la majoria que entenia que aquells no eran prou competents, no explicant-se'l que ara s'accepti a un dels mateixos, al P. Dionís Vicenté, i's rebutji a Mossen Orfila. Sense que ningú sàpiga respondre-li satisfactoriament, pregunta qui s'ha d'entendre per competència i qui la de decidir, i tem que al cap-d'avall succeirà amb En Garcia lo mateix que amb els frares. El Sr. Torras diu que no recorda ben bé si amb la seva proposició s'acceptava, o no el nomenament a favor del P. Vicente ni de lo que's digué quant se tractà de la competència del P. Angel del Convent de Montserrat. Al cap de bona estona de discutir ens sembla que no mes queda acordat comprovar-se si efectivament el contracte ve conforme amb el concurs.

El Sr. Raich formula un prec respecte'l mercat de la plaça d'En Perpinyà.

El Sr. Torras s'interessa per a que s'estalvii tota la cera possible en la professó de Corpus.

El mateix Sr. Torras prega a la presidència que dicti ordres severes per a evitar l'entrada de pobres forasters, i desitja sapiguer si s'ha fet efectiu l'acort referent a la subscripció pró Galdós. El senyor Tardá ofereix complaure'l.

Respecte al nomenament de *fiel* i aforador de consúms, diu l'Alcalde, contestant al Sr. Torras, que'ls feu entenent interpretar be la Llei. El leader de la majoria opina que'l batlle s'excedi de les seves atribucions. En Tardá, somrient, diu que no

En Torras s'encara amb l'Alcalde censurant-lo perque al acompanyar al Chor a Olot, se limità a enviar un senzill avís al 1er tinent Sr. Robert sense

fer-li solemne entrega de l'Alcaldia. El Sr. Tardá tampoc opina com el Sr. Torras i afirma que no ha faltat a cap disposició legal.

I per fi, el Sr. Pujol demana una relació dels industrials que contribueixen per alcohols i de les quantitats ingressades pels mateixos i amb l'ofertament de l'Alcalde d'esser complagut s'aixeca la sessió a tres quarts de 12.

—Camiseria Puig. Pelayo, 32, Barcelona. Assortit complert en Géneros de punt,

Crónica de la Comarca

Mollet

La Secció coral de la «Associació Post-escolar Molletana», diumenge feu una excursió a l'hermosa vila de Caldes de Montbuy, amb motiu de celebrar-hi l'apat anomenat de Pasqua.

La casa Fornes era l'encarregada del *menú*, acreditant-se una vegada més de lo bé que sab servir i contentar als parroquians.

Després del *vermut*, que fou pres al establiment del Remei, se cantaren algunes composicions que foren coronades amb forsa aplaudiments. Fou visitada la Verge en el seu Santuari, anant tot seguit a dinar que, com havém dit, deixà als comensals satisfets del tot. Al destaparse el xampany—regalo de D. Pere Ros, de Mollet—se brindà per la prosperitat i assoliment dels fins altament educatius que's proposa la «Associació». El café fou pres al Casino, on tinguérem el gust de tornar a saludar al senyor Alcalde, qui durant nostra curta estada, se mostrà franc, atent i servicial, lo que agraim de veras. A prec de la concurrència se cantà de nou, rebent la Secció aplausos, felicitacions i paraules d'encoratjament.

Molt bé coristes, doncs vosaltres ja haveu comprés que'l verdader disfrutar no es fe'l tonto.

Se diu amb insistència que l'Ajuntament tracta d'adquirir la gran «Horta de'n Ventalló», per a instituir en ella aquelles distraccions i recreus que teneixen, en especial, al embelliment i perfecció de la juvenut.

De bon cor aplaudim tal iniciativa i conti el magnífic Ajuntament que'n lo poc que valém, no ha de faltals-hi el nostre gra de sorra.

L'execució d'aquesta obra segurament serà criticada, i ho serà precisament per lo que te de gran.

Elisir Gallol remedio de los Débiles

Granollers

El divendres a les 10 del matí entregà la seva ànima a Deu la virtuosa senyoreta donya Josepa Puntas i Viñas, germana de nostre amic particular D. Manel Puntas.

Ahir dissapte a les quatre de la tarde, tingué lloc l'enterro que resultà una verdadera mostra del condol que per la familia Puntas senten les numeros relacions i amistats amb que conta.

A D. Manel Puntas i a tota la seva familia, els acompanyém en el just dolor que'ls ha causat tal pèrdua, unint a les seves les nostres oracions per l'etern descans de l'ànima de la finada. A. C. S.

La professó del Corpus que estava anunciada per el dijous, per causa del mal temps ploviscós e insegur que feia a l'hora de la seva sortida, queda aplaçada per avui diumenge a la mateixa hora de les sis de la tarde.

Báscula de pesar carros per a vendre

N'hi ha una de la que donarán raó en la fàbrica del Gas d'aquesta vila.

Tip. de J. Joseph.—Granollers.

Destil·leria a vapor de Anissats i Licors

Anís Faust : : :
: : Coñac Parera

PREMIATS:

MADRID 1377.
PARIS 1878-1889.
BARCELONA 1888-1898
CHICAGO 1893.
VALENCIA 1910.

Depositari del R.A. C. de Catalunya:
Stock de pessets per a Automòvils en Les Franqueses.

FELIP BLANXART

(SUCESSOR DE FELIP PARERA)

Fàbrica i Despaig en:
Granollers del Vallés

Fàbrica i Magatzems en LES FRANQUESES

Vins, Vermouts i Champanyes
del país i estrangers.

Fàbrica d'Aixarops i Horxates
(Tònic refrescants)
CHAMPANILLA
Gran estimulant digestiu *****
Agustí Fortuny
(Sucessor de F.º Fortuny)

Representant únic amb diposit
per a Granollers i sa comarca:
Felip Blanxart

Anís Castells

-- Illegitim destilat --

Recomanat per son gust
exquisit i fi

PAU RENOM

□ Mollet del Vallés. □

Escolania, sexteto
v
ORQUESTRA VILARÓ

Excelent repertori per
a funcions religioses,
: balls i concerts :

Carrer Nou, n.º 25
: GRANOLLERS :

Forn de Sant Vicens

CONFITERIA I PASTISSERIA
— DE —
PERE ROS

Elaboració diària de dolços.
Gran assortit en confits de totes classes
per a casaments i batejes.
: : Galetes de diferents marques : :

Carrer de Barcelona, 12.

MOLLET

SE SERVEIX A DOMICILI

ARMERIA DE RAFEL PRADES

Escopetes, Marca "JABALI" * Rifles i Pistoles automàtiques.
Taller per a Armes i "Cielos" * PALMA, 35.
GRANOLLERS

Eseultura decorativa * Relleus i baix-relleus en guix

ENGUIXAT DE SOSTRES I PARETS D'HABITACIONS
TOTA CLASSE D'ENMOTLLATS I DECORATS EN GUIX

LLUIS MONFERRER ALVARO
Plassa de Verdaguer.-Granollers.

RELOTJERIA I PLATERIA— DE —
Joaquím Cumella

Casa especial per a tota classe de compostures
PREUS REDUITS

SE COMPRA OR, PLATA I PLATINO

Palma, 37, Estanc : GRANOLLERS.

M. COVARSI**CIRURGIÀ-DENTISTA**

Tractament de totes les en-	Curació del dolor de dents
fermetats del orgue dentari	sens recórrer a l'extracció
ses dependències : : :	en la majoria dels cassos :

CONSTRUCCIÓ DE TOTA CLASSE DE PESSES DENTA-
DURES POSTISSES AMB OR, ALPACA, CAUCHO, ETC.

CLÍNICA A BARCELONA.—Baixa de Sant Pere,
núms. 23 i 25, principal. CONSULTA de 9 a 1
i 3 de a 7.

CLÍNICA A GRANOLLERS.—Plassa de Perpinyà,
17, 2ª. - 2.ª. CONSULTA tots els dijous de
mercat de 9 a 1 i de 2 a 4.

Els Adobs Químics.

Primeres materies: Superfosfats minerals i orgànics.
Sulfat d'amoniac, nitrat de sosa, sals potàssiques, etc.

Guano**Vallesá**MARCA DE
FÀBRICA**Lluís Serra i Guardia**

Proveïdor de la "Comunitat de Primeres Materies" de la Federació Agrícola C. B.

Carrer Ricoma, núms. 79 i 81. Granollers del Vallés. * REPRESENTANTS
a Catalunya, Balears i Aragó